

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/681/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

192/2012. (V. 23.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2011. november 15-én előterjesztett panaszát a 2012. május 23-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. november 15-én elektronikus levélben – az ügyével kapcsolatos számos okirat csatolásával, melyek közül a panasz szempontjából releváns iratok kerülnek ismertetésre – terjesztette elő panaszát a vele szemben 2011. július 13-án, B.-n fogatosított rendőri intézkedéssel szemben. A panaszos a panaszát 2011. november 16-án külön nyilatkozattal, aláírásával megerősítette, és elektronikus úton megküldte a Testület részére.

I.

1) A panaszos a Siófoki Rendőrkapitánysághoz benyújtott, 2011. szeptember 17-én kelt, „panasz rendőri intézkedés és a szabs. ügyszámú határozat ellen” megnevezésű dokumentumban – melyet a Testülethez 2011. november 15-én küldött meg – előadta, hogy 2011. július 13-án egy ismerőseivel hazafelé tartott B.-n, a K. utcában, amikor egy rendőrségi gépkocsi állt meg mögöttük és az abból kiszálló rendőrök közül, egy civil ruhás rendőr – aki nem köszönt és nem azonosította magát – kérte a panaszost személyazonosságának igazolására. A panaszos közölte, hogy nincs nála az igazolvány, de nem lakik messze az igazoltatás helyszínétől, ahol az igazolvány megtalálható. A rendőr erre kérte, hogy a panaszos diktálja be az adatait, amit a másik – egyenruhát viselő – rendőr, szemmel láthatóan egy noteszbe feljegyzett. Miután a panaszos az adatait bediktálta, a civil ruhás rendőr durván felemelte a hangját és felszólította panaszost, hogy „de ne hazudjon ám!”. A panaszosban a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

durva hangnem és a köszönés elmulasztása azt az érzetet keltette, hogy itt egy rendőri túlkapásról van szó, ezért ennek hangot adva megjegyezte, hogy ő azt hitte, az ilyen „támadás” a múlt rendszerre volt jellemző és „már más idöket élünk”. A rendörök erre „majd meglátjuk” felkiáltással a panaszoszt megbilincseltek és előállították a rendörörsre, ahol egy „cellában” helyezték el. Miután a panaszos tiltakozott, kiengedték a folyósóra, ahol a panaszos telefonját akarták elvenni (a panaszos szerint a rendörök azt feltételezték, hogy rögzítette az intézkedést, ezért kellett volna a rendöröknek a telefon). A panaszos kijelentette, hogy a telefont – annak adattartalma miatt – nem kívánja átadni, zsebei tartalmát egyébként saját maga mutatta meg a rendöröknek. A panaszos az előállítása alatt többször is hangot adott – olykor „emelt hangon” – abbéli véleményének, hogy a vele szembeni intézkedés szakszerűtlen és durva. A rendörök végül átadták a panaszosnak az előállításról szóló igazolást és alá akarták vele íratni, a panaszos azonban közölte, hogy nem követett el semmit, ezért nem olvas el és nem ír alá semmit.

A panaszos, mivel állítása szerint csak a 2011. szeptember 13-án kézhez vett rendörégi határozatból szerzett tudomást az öt ért azon jogsérelemről, hogy valótlán állítások alapján próbálták jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetésével megvádolni, kérte az alábbiak vizsgálatát is.

A panaszos sérelmezte, hogy nem közölték a rendörök az igazoltatása okát és nem a jogszabályok szerint léptek fel vele szemben, a bediktált adatait nem ellenörizték, a rendör hazugsággal vádolta öt, kifogásolta a bilincs alkalmazását és a durva rendöri fellépést, valamint azt, hogy egy ügyből eredően „duplán” bírságolták.

A panaszos a rendöri intézkedést követően először az ügyet a maga részéről lezártnak tekintette és nem kívánt belöle „bíróági ügyet csinálni”, azonban a Siófoki Rendörkapitányságtól kapott szabálysértési határozat kézhezvételeét követően döntött a panasz és kifogás benyújtásáról.

Végül a panaszos kijelenti, hogy a rendörörsön készült „papírt”, amit nem írt alá, abban nem tudja, mi szerepel, mert el sem olvasta és nem is kapott belöle példányt.

A panaszos a Testülethez becsatolt panasz-kiegészítésben sérelmezte továbbá, hogy kezeit hátra bilincseltek, nem kötötték be a rendörautóban a biztonsági övét, kifogásolta továbbá, hogy vele lévő társát nem igazoltatták csak öt. Úgyszintén sérelmezte, hogy a fogdai elhelyezését megelőzően nem vizsgálták át a rendörök, de miután kiengedték, már át akarták vizsgálni, bár végül is ezt nem tették meg. Kifogásolta a panaszos, hogy a rendörök felettese „Magyar Királyi Rendör századosnak” nevezte magát, úgyszintén sérelmezte, hogy adatait a rendörörsön már nem kérdezték meg, mivel azokat a helyszínen bediktálta, mégis azt állítják a rendörök, hogy azért állították elő, mert nem volt hajlandó igazolni magát.

A panaszos, az ügy kivizsgálását kérö beadványához, külön íven szövegezett nyilatkozatot csatolt a Testülethez 2011. november 16-án, a következő tartalommal: „A rendörök nem oktattak ki a panaszjogról sem szóban, sem írásban, miszerint az intézkedést követö 8 napon belül lehet panasszal élni.”

2) A panaszos megküldte a Testület részére az előállításáról a Bevetési Szolgálat által 2011. július 13-án kiállított igazolást, mely szerint a panaszos előállítása 2011. július 13-án 1 óra 25

perctől 2011. július 13-án 2 óra 35 percig tartott. Az igazoláson a parancsnok (ügyeletes) olvashatatlan aláírása szerepel. Az igazoláson, az „előállított hozzátartozó/képviselő kiértékelését nem kérte, előállításával és a rendőri intézkedés módjával szemben panasszal nem él, elélezést nem kért” szövegrészeknél semmiféle jelölés illetőleg megjegyzés nem szerepel, a panaszos aláírása az okiraton nem lelhető fel. Az igazoláson a Testület neve, címe, egyéb elérhetőségei feltüntetésre kerültek, a panasz előterjesztésére vonatkozó határidőt azonban nem tartalmazza.

3) Az intézkedés után mintegy másfél hónappal a panaszos .../2011. számon határozatot kapott B. Községek Körjegyzőjétől, amely szerint „csendháborítás” szabálysértése miatt 15.000,-Ft pénzbírsággal sújtották. A határozattal szemben, mivel családja erről lebeszélte, kifogást nem terjesztett elő.

4) A panaszos csatolta a S.-i Rendőrkapitányság .../2011/szabs. számú határozatát, amely „jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség” szabálysértése miatt a panaszost 40.000,-Ft szabálysértési bírsággal sújtotta. A határozat ellen a panaszos a fenti 1.) pont alatt ismertetett dokumentum előterjesztésével, panasszal élt.

5) A panaszos csatolta a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője, ... számú, 2011. október 7-én hozott végzését, amely szerint a panaszos rendőri intézkedéssel szembeni panaszát érdemi vizsgálat nélkül elutasítja. A határozat megállapítja, hogy a panaszos által benyújtott beadványt a S.-i Rendőrkapitányság, egyrészt, mint a szabálysértési határozat elleni kifogást a S.-i Városi Bírósághoz, másrészt, mint rendőri intézkedéssel szembeni panaszt, az intézkedést foganatosító rendőri szerv vezetőjéhez tette át. A határozat leszögezi, hogy a rendőri intézkedéssel szembeni panasz benyújtására nyitva álló 30 napos határidő jogvesztő hatályú és mivel a rendőri intézkedés és a panasz benyújtása között több mint 30 nap telt el, ezért a panaszt elutasította.

A határozat a szabálysértéssel kapcsolatosan a kibocsátó hatáskörének hiányát állapította meg, mivel az arra hatáskörrel rendelkező szervhez – a S.-i Városi Bírósághoz – történő áttételről a S.-i Rendőrkapitányság már döntött.

A határozat egyidejűleg rendelkezik arról is, hogy a panaszos azon állítása miatt, mely szerint a panaszost valótlan állítások alapján szabálysértés elkövetésével vádolták, és a panaszt e vonatkozásban feljelentésként kellett értékelni, így azt megküldte a Nyomozó Ügyészségnek, mint a büntetőeljárásban illetékességgel és hatáskörrel rendelkező nyomozó hatóságnak.

6) A panaszos a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének fenti 5) pont alatt ismertetett határozata ellen 2011. október 17-én kelt beadványában fellebbezéssel élt. A fellebbezésében a panaszos jogszabálysértésre hivatkozással sérelmezte, hogy a S.-i Rendőrkapitányság által hozott .../2011. szabsért. számú határozattal szembeni kifogása érdemben nem került elbírálásra, figyelemmel arra, hogy beadványa nemcsak az intézkedéssel szembeni panaszt, hanem kifogást is tartalmazott, amely határidőben került benyújtásra. A fellebbezés indokolása szerint: „Az általam benyújtott panasz elnevezésű az eljáró hatóság (*sic!*) kizárólag, mint a rendőri intézkedéssel szembeni panaszt bírálta el, de figyelmen kívül hagyta, hogy a benyújtott kérelmem a .../2011. ellen is irányult. A határidőben benyújtott beadványt, mint kifogást is kellett volna értékelni, és ez alapján a kérelmemet érdemben elbírálni. A beadványom egyéb tartalmát, a rendőri intézkedéssel szembeni panaszt önállóan el lehet

bírálni, de nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a határozatot is támadtam, azaz határidőben kifogásoltam.”

7) A megyei rendőrkapitányság vezetője, a fenti 6) pontban ismertetett fellebbezésre hivatkozva 2011. október 28-án meghozta, a számú, hatósági döntés kiegészítéséről szóló végzést. A végzés leszögezi, hogy a panaszt – mivel az kifogásként is értelmezhető volt – a S.-i Rendőrkapitányság már továbbította a S.-i Városi Bíróságra elbírálás céljából, ezért azt mint rendőri intézkedéssel szembeni panaszt nem állt módjában a közigazgatási hatósági eljárásra vonatkozó szabályok szerint elbírálni. A rendőri intézkedéssel szembeni panasz a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének hatáskörébe tartozik és azt a közigazgatási hatósági eljárás szabályai szerint kellett vizsgálni.

II.

A Testület megkeresésére, a Megyei Rendőr-főkapitányság az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül megküldte a panaszos ügyében közigazgatási hatósági eljárás keretében meghozott, ...2011/P. számú, jelen állásfoglalás I/7. pontjában már ismertetett végzésének, átvételét igazoló tértivevény fénymásolatát, amely szerint a végzést a panaszos felesége 2011. november hó 3-án vette át. Egyidejűleg megküldte az eljáró rendőri szerv a végzés jogerős záradékkal ellátott példányát.

III.

A rendőrség és a panaszos által a Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumok – így a Rendőr-főkapitányság vezetőjének elutasító határozata – alapján megállapítható, hogy a rendőr-főkapitányságon a panaszos ugyanazon tárgyú panaszával összefüggésben folyt közigazgatási eljárás és született a panaszt elutasító jogerős döntés.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdése rendelkezik a rendőri intézkedéssel szembeni jogorvoslati lehetőségekről. A rendelkezés értelmében, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el. A panaszos – választása szerint – tehát panaszával az intézkedést foganatosító rendőri szervhez fordulhat, vagy kérheti a Testület vizsgálatát, ugyanakkor két eljárás párhuzamosan, ugyanazon tárgyú panasz esetén nem folytatható le.

A Testület a jogerősen lezárt panaszeljárásra tekintettel a rendelkező részben foglaltak szerint hatáskörének hiányát állapította meg, és a panasz elutasításáról döntött.

Budapest, 2012. május 23.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET